

אמת היא שהתובע עשה עסקים בלתי-חוקיים * התובע. השייך

לתנועה הקוראת להעמיד לדין מפירי-חוק. הפר את החוק בעצמו *

הסכום של 5 מיליון ל"י ננקב לצורכי פירסום פוליטי בילבד

היא מהלך פוליטי מובהק, ועל כן היא אי-נה שפוטא.

סעיף 23 לכתב-התביעה מוכחש בזה כדלקמן:

(א) הנתבעים מכחישים כי מגיע לתור בע איזה שהוא פיצוי.

(ב) הנתבעים יטענו כי אינם חייבים לשלם לתובע פיצוי כלשהו.

(ג) הנתבעים יטענו, החיובי, כי הסך של 5,000,000 ל"י הנתבע עליהם התובע הוא מופרך ומוגזם ונועד לצורכי פירסום פוליטי בלבד, כדן בחלק מתעמולה-הבחירות של התובע ותנועתו.

(ד) הנתבעים יטענו כי התובע נקב ב"סכום פיצוי כזה על מנת למקד אליו אמ"צעי התיקשורת ועל מנת ליצור יש מאין "חדשות", לתובע ותנועתו, העניינים בחיי דושים ובמעשים.

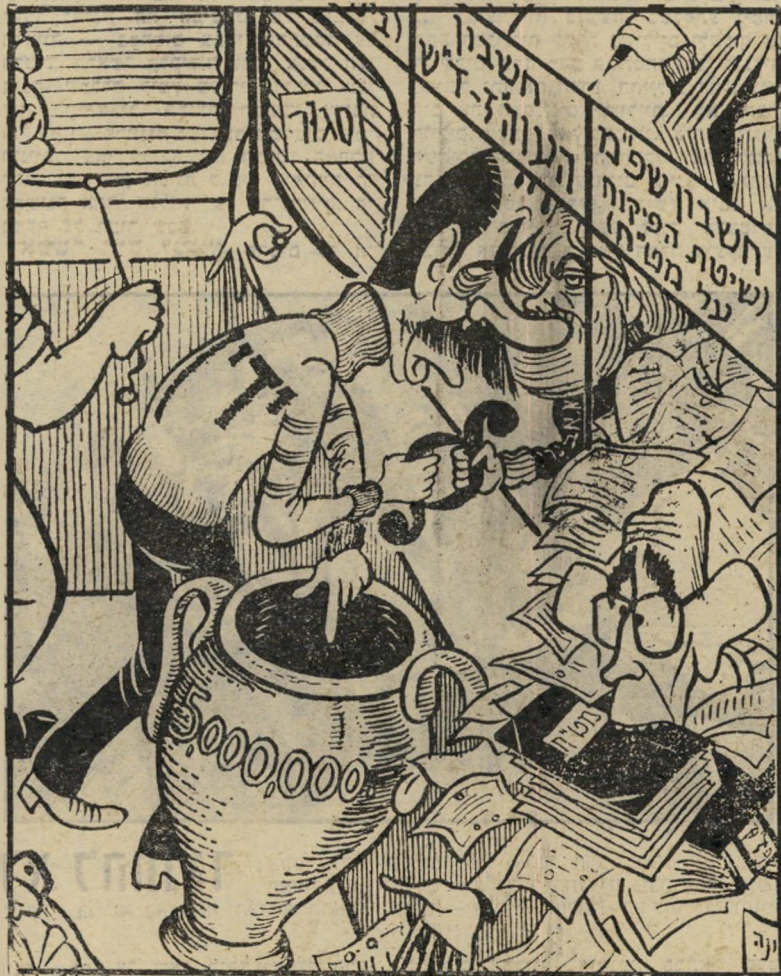
(ה) הנתבעים יטענו כי הסכום הנתבע עליהם התובע מעיד בעליל על השימוש לרעה שעשה התובע בבית-המשפט. שהתור בע הפך את בית-המשפט לבמה להעלות בה קטעי-סנסציה ופארודיה ולתת כך שלל רב לעיתונאים ואמצעי-תיקשורת אחרים.

הנתבעים יטענו, כי ננקטו אמצעים סבירים וזהירים ביותר על-מנת לבדוק את כל הפרטים בפירסום, ולהדת ככל האפשר לעומק האמת, ובין השאר עשו כלהלן:

(א) הנתבע מס' 1 (לביב) נסע לצורך אימות פרטים אשר בפירסומים לארצות-הברית, ושם חקר ובדק אנשים וגורמים הקשורים בדרך ישירה ועקיפה בעיסקת ייצוא-העתיקות התופסת פרק מרכזי ב"פירסומים.

(ב) הנתבע מס' 1 בדק במיסמכי בני-קום בארצות-הברית ומצא שם את הצ'ק על סך של 6,000 דולר לפקודת המכון לארכיאולוגיה של אוניברסיטת תל-אביב.

(המשך בעמוד 28)

קטע מקאריקטורה של זאב ב"הארץ"

המיקצועי והציבורי של התובע):
(א) הנתבעים יטענו כי היתה עליהם חוב חוקית ו/או מוסרית לעשות את ה"פירסום.

(ב) הנתבעים יטענו כי החובה היתה כלפי הציבור בכללותו, ו/או כלפי קהילת העיתונאים, ו/או כלפי ממשלת ישראל והאחראים על ביצוע ואכיפת חוק העתיד-קתי.

סעיף 21 לכתב-התביעה מוכחש בזה.

(א) הנתבעים אינם מכחישים כי התור בע ניסה למנוע בעדם מלפרסם את הפירי-סומים באמצעות איום של נקיטה בהלי-כים פליליים נגד הנתבעים, ובאיום של תביעה מופרכת ומופרזת לפיצויים.

(ב) הנתבעים יטענו כי התובע ניסה בעקיד להטעות את הנתבע 1, כאילו הצ'ק על סך 6,000 דולר הופקד בכנף כרוך, עת ידע התובע כי התובע עשה עבודה של העברת מטבעות ל"אדם אשר איננו סוחר מוסמך.

(ג) הנתבעים מודים כי התובע הגיש כנגד הנתבעים 1 ו-2 קובלנות פליליות בגין מה שמכונה "הכתבה הראשונה".

(ד) הנתבעים מודים שהתובע הגיש נגד הנתבעים 1 ו-2 קובלנות פליליות בגין מה שמכונה "הכתבה השנייה".

הנתבעים מודים כי המשיכו בסידרת הפירסומים נגד התובע והמשיכו לצייר ב"צורה בהירה ושלמה את דמותו הציבורית והפרטית של התובע.

(ו) הנתבעים מכחישים כל קשר בין הפירסומים לבין נסיונו של התובע להי-בחר לכנסת בראש תנועתו.

(ז) הנתבעים יטענו כי התובע עשה שימוש בכלי-התיקשורת זה פני-בהם את קובלנותיו הפליליות, ואת תביעתו זו עוד לפני אשר נמסרו ככיתיה-המשפט, כחוק מתעי-מודת הבחירות של התובע.

(ח) הנתבעים יטענו כי התביעה הזאת

פרופסורים לארכיאולוגיה נגד ידיו

והרי אין בדו"ח תוכניות מפורטות של כל מיבנה ומיבנה שנחשף, אין מובאים בו שרטוטי חתכים אשר ימחישו את הביסוס ההשתכבותי של תולדות המיבנים ומצב המימצאים בהם, אין פירוט ותיאור מפורט של הממצא כולל כלי חרס, חפצי מתכת, שרידי הצמחיה, תעודות כתובות וכיוצא באלה, ואין כל דיווחים של חוק-רים המומחים בדבר.

ראוי לציין כאן כי כל החתומים על המכתב הנדון, מחוץ לד"ר א. בן-חור, הם חברי המועצה הארכיאולוגית, אשר אחד מתפ-קידיה הוא לדאוג למימוש חוק-העתיקות הדורש עיבוד והגשה של דו"ח מלא תוך שנתיים (!) מיום סיום החפירה. החוק החדש והמעודכן שעבר רק קריאה שנייה בכנסת מתקן תקופה זו לחמש שנים. אין זה מתפקידם של חברי המועצה הארכיאולוגית לעודד פירסומת עממית על חשבון ניתוח רציני ומקיף של תוצאות החפירה. איש אינו מכחיש כי עיבוד כל החומר שתגלה בחפירות מצדה הוא תפקיד עצום ומסובך ודרוש פרק זמן לא מבוטל להשלמתו. ברם, חלפו חמש-עשרה שנים מאז סיום החפירה ומתעוררת בקרב ציבור אנשי-המדע ההרגשה כי חקירת החומר וסיכומו מתנהלים בעצלתיים, וכי פרופ' ירון אינו מוצא עוד עניין במשימה.

כמו כן, עם ביטול הופעת "ידיעות החברה לחקירת ארץ-ישראל ועתיקותיה" ביוזמתו של פרופ' ירון לפני כמה שנים ועם הופעת "קדמוניות" בעריכתו, נוצר הרושם כי פרופ' ירון מעוניין פחות בדיווח ארכיאולוגי רציני ויותר בפופולריזציה ראוותנית. לא יכולתו של פרופ' ירון בתור איש-מדינה עומדת פה למיבחן, אלא יכולתו ויושרו המדעי — ועימו עומדים במיבחן אלה שקבעו מה שקבעו בזיקה לסיכום מפעלו.

פרופסור ש. אפלבאום

ד"ר אהרון קמפינסקי

מרצים בכירים לארכיאולוגיה באוניברסיטת ת"א.

פרט למהלכים המישפטיים שנעשו השבוע בפרשת ידיו, חלה התפתחות רבת-משמעות נוספת בפרשה. בשעתו, אחרי שהעולם הזה טען כי ידיו לא פירסם פירסום מדעי ראוי בעיקבות חפירות מצדה, כנדרש בחוק, נחלצו להגנתו פרופסורים לארכיאולוגיה ממקורביו ותלמידיו ששלחו לעיתונות מיכתב בו טענו כי לדעתם סיכום הביניים שפירסם ידיו על חפירות מצדה, בחוברת אל החברה לחקירת ארץ-ישראל ועתיקותיה, הוא פירסום מדעי ראוי.

השבוע שיגרו שני מרצים בכירים לארכיאולוגיה באוניברסיטת תל-אביב לעיתונות מיכתב נגדי, בו הם מחזיקים בדיעה אחרת ומבקרים חריפות את הפרופסורים שתמכו בידיו. טוענים הפרופסור ש. אפלבאום והד"ר אהרון קמפינסקי:

בתגובה להודעתם של עמיתינו כפי שהופיעה בעיתונות ב-24 באפריל, ברצוננו להעיר כי חבל שהביקורת שנמתחה על פרופ' ירון בדבר עיכוב הפירסום של מיפעל החפירות במצדה הושמעה על רקע תעמולת הבחירות ולא קודם, ודווקא משום כך היססו הארכיאולוגים החתומים מטה להגיב.

ואולם ההודעה שפורסמה והמכוונת להצדיק את פרופ' ירון דורשת דברי תמיחה על כך שבעלי מיקצוע כה בולטים וידועים יעשו יד אחת על-מנת להסביר לנו:

א. כי הספר הפופולארי שכבר יצא מתחת ידו של פרופ' ירון הוא דו"ח ראוי כמתחייב מדרשת חוק העתיקות.

ב. כי השלמת הדו"ח המלא והסופי דורשת זמן רב ועל-ידי כך תוסבר שהייתו של דו"ח שכזה.

על הסתירה שבין שתי הטענות לא נעמוד פה, ואין ספק כי בהוצאת הסקירה העממית ברכה רבה ובוודאי היא גם מילאה תפ-קיד חינוכי חשוב; אך נשאלת השאלה כיצד מסוגל ארכיאולוג שוחר-אמת ושוחר מדע כלשהו לקבוע כי זהו דו"ח העונה על דרי-שות חוק-העתיקות.